„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 296. Wtorek 28. Grudnia 1869. **Rok wydania 59.**

Ogłoszenie prenumeraty na „Gazetę Lwowską“ na rok 1870.

Ceny przedpłaty:

	na miejscu	z przesyłką pocztową
Na rok cały	12 złr.	16 złr. — c.
Na kwartał	3 „	4 „ — „
Na miesiąc	1 „	1 „ 35 „

Numer pojedyńczy Gazety . . . . 5 cent.

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).**

Część urzędowa.

Ustawa znosząca ustawę z dnia 2. lutego 1867, o utworzeniu w każdej parafii wyznania katolickiego funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I. Ustawa z dnia 2. lutego 1867 o utworzeniu w każdej parafii wyznania katolickiego, funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych, znosi się.

Art. II. Fundusze zapasowe parafialne, które na mocy ustawy z 2. lutego 1867 powstały i istnieją, zostają pod zarządem komitetów parafialnych i użytemi będą do pakrycia kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych właściwej parafii, o ile nie wystarczają środki wykazane w §§. 1 aż włącznie do 7 ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. sierpnia 1866.

Art. III. Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i oświaty.

Wiedeń, dnia 12. grudnia 1868.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Witkow powiatu Sokalskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Witków powiatu Sokalskiego pozwala się pobierać w roku 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 40%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Chlebiczyn leśny powiatu Kołomyjskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

25procentowe dodatki gminne do podatków bezpośrednich przyznane gminie Chlebiczyn leśny powiatu Kołomyjskiego uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 21. maja 1869 na pokrycie jej wydatków gminnych na r. 1869 podnoszą się o 9% i pozwala się tej gminie pobierać w roku 1870 dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 34%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Probabin powiatu Horodeńskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich dozwolony gminie Probabin powiatu Horodeńskiego na rok 1869, uchwałą reprezentacyi powiatowej z d. 25. lutego 1869, podwyższa się o 15% i pozwala się tej gminie, pobierać w latach 1869 i 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 40%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie, Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Bursztyn powiatu Rohatyńskiego na pobór dodatku gminnego do podatku domowo-klasowego dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Bursztyn powiatu Rohatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1869 i 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do podatku domowo-klasowego (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 46%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księztwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Słobudka janowska powiatu Trembowelskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Słobudka janowska powiatu Trembowelskiego, pozwala się pobierać w r. 1869 i w roku 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 31%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Część historyczno-statystyczna.

Wskazówki dla gmin względem spisu ludności po dzień 31. grudnia 1869.

(Ciąg dalszy.)

Obecni i nieobecni. Każdy, kto dnia 31. grudnia 1869 mieszkał w pewnym domu, winien być zapisanym na arkuszu konskrypcyjnym tegoż domu, chociażby d. 31. grudnia 1869 przybywał w tym domu jedynie jako gość, lub przejeżdżający. Dziecię które się urodziło d. 31. grudnia 1869 powinno być zapisane jeżeli urodzenie nastąpiło przed północą, a więc jeszcze w starym roku; kto zaś umarł w tym dniu, jeżeli śmierć nastąpiła jeszcze w starym roku, nie powinien być zapisanym, ponieważ nie dożył ostatniej chwili 31. grudnia 1869.

Zmiany, które po dniu 31. grudnia 1869 zaszły w składzie mieszkańców domu, niebędą uwzględnione. Jeżeli zatem ktoś mieszkający w tym domu d. 31. grudnia 1869, przy końcu tegoż dnia umarł, zmienił pomieszkanie lub odjechał, powinien być zapisany na arkuszu konskrypcyjnym jako obecny, ponieważ w d. 31. grudnia 1869 był tam obecnym. Przeciwnie zaś, kto po upływie ostatnich chwil 31. grudnia 1869 urodził lub się sprowadził, albo też chwilowo się zatrzymał, nie może być zapisany w arkuszu konskrypcyjnym jako obecny, ponieważ d. 31. grudnia 1869 obecnym nie był.

Jest więc regułą, że w arkuszu konskrypcyjnym powinni być zapisani wszyscy, którzy d. 31. grudnia 1869 byli obecni w pewnym domu. Zachodzi tu tylko jeden wyjątek.

Każdy mężczyzna należący do czynnej służby wojskowej zapisany jest w księdze dla wojskowych, z której władza wojskowa wyjmie daty jego dotyczące. Jeżeli mężczyzna należący do czynnej służby wojskowej mieszka w domu, do którego przybywa komisarz konstytucyjny dla wypełnienia arkusza, mogą tu zachodzić trzy wypadki:

a) mężczyzna ten jest głową rodziny albo sam partyę stanowi — wówczas nie trzeba go zapisywać w arkuszu lecz nie wojskowych członków jego rodziny, nie wojskowych jego służących, nie wojskowych jego czynszowników i t. p.

b) mężczyzna ten mieszka u wojskowego zostającego w czynnej służbie i jest członkiem jego rodziny, służącym lub czynszownikiem i wtedy nie trzeba go zapisywać w arkuszu, lecz nie wojskowych członków jego rodziny, jego nie wojskowych służących, jego nie wojskowych czynszowników i t. p.

c) mężczyzna ten mieszka jako członek rodziny, służący lub czynszownik u kogoś cywilnego, lub chociaż nieobecny, powinien być zapisanym na zasadzie instrukcyi, która zaraz nastąpi, — w takim razie na właściwem miejscu arkusza wpisać należy jego nazwisko, jego płać, jego przynależność, obecność lub nieobecność, a w miejsce innych szczegółów dodać tylko: „należący do czynnej służby wojskowej.“

Któż więc należy do czynnej służby wojskowej?

Do czynnej służby wojskowej należą wszyscy znajdujący się rzeczywiście w służbie przy wojsku stojącem (linii), marynarce wojennej, tudzież administracyi

Ustawa z d. 24. grudnia 1869 względem dalszego poboru podatków, tudzież opędzenia wydatków państwowych w czasie od d. 1. stycznia do końca marca 1870.

Za zgodą obu izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić, co następuje:

§. 1. Upoważnia się ministeryum do pobierania w czasie od d. 1. stycznia do końca marca 1870 istniejących podatków bezpośrednich i pośrednich wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw o opodatkowaniu a mianowicie dodatków do podatków bezpośrednich w wysokości oznaczonej ustawą finansową z d. 23. marca 1869 D. u. p. Nr. 34.

§. 2. Wydatki administracyjne w czasie od d. 1. stycznia do końca marca 1870 mają być pokryte kredytami, które mają być ustanowione ustawą finansową na rok 1870 we właściwych rozdziałach i tytułach.

§. 3. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń 24. grudnia 1869.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p. Plener m. p. Hasner m. p.
Potocki m. p. Giskra m. p. Herbst m. p.
Brestel m. p. Berger m. p.

Ustawa z d. 29. grudnia 1869 względem uwolnienia budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych od podatków.

Za zgodą obu izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić, co następuje:

§. 1. Dozwolone ustawą z d. 14 listopada 1867 D. u. p. Nr. 137 dla miejsc i budowli podlegających podatkowi domowo-czynszowemu, tudzież ustawą z d. 3. marca 1868 D. u. p. Nr. 16 dla miejsc i budowli podlegających podatkowi domowo-klasowemu, wyjątkowe uwolnienie od podatków wszystkich budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych, które do końca roku 1869 według istniejących przepisów budowniczych ukończone i na użytek oddane będą, a to, budowli nowych na lat piętnaście, a przebudowanych i dobudowanych na lat dwanaście, ma nadal obowiązywać dla tych budowli, które w ciągu roku 1870 i 1871 wodług istniejących przepisów budowniczych będą ukończone i na użytek oddane.

§. 2. Ministrowi skarbu poleca się wykonanie tej ustawy.

Wiedeń 24 grudnia 1869.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p. Brestel m. p.

Rada szkolna krajowa nadała na przedstawienie gminy Olejowej Korolówki posadę rzeczywistego nauczyciela przy tamtejszej szkole trywialnej Marcelemu **Gawlińskiemu** dotychczasowemu zastępcy nauczyciela;

na przedstawienie gminy Dunajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy tamtejszej szkole ludowej Klemensowi **Szafrańskiemu** dotychczasowemu nauczycielowi w Wicyniu;

na przedstawienie lwowskiego Konsystorza ob. gr. k. posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole ludowej w Dziurkowie Mikołajowi **Jurkiewiczowi** dotychczasowemu zastępcy nauczyciela;

na przedstawienie tarnowskiego Konsystorza posadę rzeczywistego katechety przy panieńskiej szkole głównej w Staniątkach ks. Klemensowi **Radwańskiemu** dotychczasowemu zastępcy katechety.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 18. grudnia 1869.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 4., 10., 14. i 24. października, 1., 16., 19., 22., 23., 27. i 29. listopada 1869.

Wydział krajowy zatwierdza w myśl §. 24. ustawy o reprezentacyi powiatowej uchwały Rady powiatowej w Turce w przedmiocie utworzenia szkoły głównej Turce, o ile uchwały te dotyczą przyjęcia na powiat obowiązku udzielenia pomienionej szkole corocznej subwencyi w kwocie 830 złr. i zawiadamia o tem krajową Radę szkolną celem wyznaczenia dla tej szkoły stosownej dotacyi z funduszu szkół normalnych.

Na prośbę tymczasowego komitetu ku wspieraniu ubogiej uczącej się młodzieży o przyjęcie zarządu zebranego na ten cel funduszu w imiennej wartości 6450 złr., oświadcza Wydział krajowy gotowość przyjęcia ofiarowanego zarządu i wzywa komitet do ułożenia formalnego aktu fundacyi.

Gdy statut fundacyi stypendyjnej śp. Jana Towarnickiego uzyskał zatwierdzenie c. k. Namiestnictwa, uchwala Wydział krajowy:

1. zawiadomić o tem kuratoryę i komisyę statutową;

2. wezwać nadkuratora Dr. Ambrozego Towarnickiego i kuratora Wacława Jabłońskiego do złożenia przepisanej statutem przysięgi;

3. rozpisać konkurs z 3miesięcznym terminem do ubiegania się o posadę następcy nadkuratora;

4. wezwać kuratoryę, aby przystąpiła do wyboru kuratora w miejsce zmarłego Konstantego Nowaczyńskiego:

5. rozpisać konkurs na 4 stypendya familijne i 4 niefamilijne;

6. wezwać kuratoryę a) do zdawania sprawy w styczniu i lipcu każdego roku o stanie ściągniętych wierzytelności fundatora, b) do przedkładania preliminarza w czasie statutem oznaczonym, c) do przedłożenia rachunków za czas od 1. lipca 1868 do końca grudnia 1869.

Zmienione statuta funduszu emerytury dla aktorów sceny polskiej we Lwowie, które otrzymały zatwierdzenie c. k. Namiestnictwa przesyła Wydział krajowy kuratorowi fundacyi hr. Skarbka do wykonania §. 5. tych statutów.

Na odezwę dyrekcyi Towarzystwa przyjaciół muzyki w Wiedniu o utworzenie miejsca bezpłatnego dla ucznia z Galicyi w konserwatorium muzycznem wiedeńskiem odpowiada Wydział krajowy, iż na ten cel żadnego nie ma funduszu.

---

wojskowej i morskiej. Tu więc należą zostający rzeczywiście w służbie oficerowie wszystkich stopni, audytorowie, intendanci, lekarze i rachmistrze wojskowi, żołnierze od fedlfebla na dół, nawet ci, którzy na krótki czas na urlop puszczeni zostali.

Dalej należą do czynnej służby wojskowej osoby wchodzące w skład dworu a posiadające stopień wojskowy, dalej ci którzy ze stanu spoczynku przeszli jako nadliczbowi do czynnej służby przy władzy wojskowej i ci, którzy są utrzymywani w domu inwalidów.

Jako wojskowi w czynnej służbie zostający mają być uważani uczniowie szkoły wojennej, instytutu dla nauczycieli wojskowych z centralnej szkoły jazdy jakoteż nauczyciele i dozorcy wojskowych zakładów naukowych dla wojska i marynarki wojennej.

Uczniowie niższych i wyższych zakładów wychowawczych, instytutów dla kadetów i akademi, jakoteż profesorowie cywilni i kapelanie tych zakładów nie nanależą do armii czynnej. Podobnież nie należą do niej oficerowie, którzy wystąpili ze stopniem oficerów rezerwy i landwery, oficerowie zostający w stanie spoczynku stałym lub czasowym, z pensyą lub bez pensyi, urzędnicy wojskowi znajdujący się w podobnem położeniu, żołnierze puszczeni na urlop aż do zawołania, rezerwiści, członkowie landwery jako też inwalidzi nie mieszkający w domach dla inwalidów.

Że w arkuszach konskrypcyjnych powinni być zapisywani także niektórzy nieobecni to pochodzi ztąd, iż w pewnych wypadkach wielce może być ważnem dla gmin znać skład rodziny, chociaż niektórzy jej członkowie są nieobecni.

Pod tym względem i tu zachodzić mogą trzy wypadki:

a) Jeżeli osoba nieobecna jest głową rodziny w pewnym domu zamieszkałej, lub pomieszkanie od tejże odnajmującej, lub małżonką nierozwiedzioną zupełnie, powinna być bezwarunkowo wpisaną w arkuszu konskrypcyjnym.

b) Synowie i córki osób zamieszkałych i ich czynszowników powinni być także zapisani, jeżeli nie stali się samodzielnymi to jest, jeżeli nie stanowią osobnych partyi. Z wyjątkiem tego wypadku winni być zapisani i wtedy, jeżeli przez dłuższy czas są nieobecni w pomieszkaniu rodziców, w ich domu, lub gminie. Przyczyna tej nieobecności równie jak jej przeciąg nie wywiera tu żadnego wpływu. Jeżeli nieobecny znajduje się w czynnej służbie wojskowej, należy o tem wspomnieć w uwadze.

c) Inni nieobecni członkowie rodziny, jakoteż służący, wtedy tylko mają być zapisani w arkuszu konskrypcyjnym, jeżeli ich nieobecność jest tylko przemijającą, to jest jeżeli są w podróży, w odwiedzinach w szpitalu, w więzieniu i t. p. a po pewnym czasie powrócą do pomieszkania.

Obecność i nieobecność policzonych osób ściśle oznaczoną być powinna. Nie zmienia to rzeczy jeżeli ktoś d. 31. grudnia 1869 znajdował się w obrębie gminy, ale chwilowo przebywał w innym domu tego samego miejsca albo w innem miejscu tej samej gminy. Winien on być zapisany w tym domu, w którym mieszka stale, jako nieobecny, a w tym domu, w którym d. 31. grudnia 1869 chwilowo przebywał, jako obecny.

Dla łatwiejszego przeglądu stosunków poszczególnych rodzin, członkowie tychże winni być zapisywani w pewnym porządku. Ponieważ w arkuszach konskrypcyjnych są osobne rubryki dla płci przeto synowie i córki rodziny winni następować po sobie bez różnicy płci według wieku.

Potem następować będą inni domownicy bez względu, czy są krewnymi rodziny lub nie, zawsze jednak w ten sposób, że osoby stale zamieszkałe winny być wymienione przed osobami czasowo obecnemi, czyli gośćmi. Obok służących mają być wymienieni parobcy, czeladnicy, terminatorowie i inni pomocnicy zostający w służbie u pewnej rodziny i dzielący z nią mieszkanie. Jeżeli partya odnajmująca pomieszkanie składa się z jednej osoby, nie potrzeba prócz niej nikogo więcej wymieniać, jeżeżeli zaś ta osoba ma także przy sobie rodzinę i służących, natenczas ci mają być po niej wymienieni. W końcu zapisuje się osoby które d. 31. grudnia 1869 w pomieszkaniu czasowo przebywały.

W razie wątpliwości, kto ma być uważany jako głowa rodziny, przyjąć należy za zasadę, że jest nim ten, kto właściwie jest posiadaczem mieszkania, czy to jako właściciel domu, czy jako używający go bezpłatnie lub odnajmujący, czyli też jako posiadający prawo mieszkania w gmachu urzędowym. Jeżeliby synowie i córki mieszkania, lub czynszownika mający gdzieindziej oddzielne pomieszkanie dzielili pomieszkanie d. 31. grudnia 1869 z główną osobą swojej rodziny, mogą być wpisani pomiędzy domownikami, lub pomiędzy gośćmi, pomiędzy służącymi albo czynszownikami

Każdej osobie w arkuszu konskrypcyjnym zapisać się mającej poświęcony jest osobny wiersz, który przez wszystkie rubryki wypełniony być musi.

Dla usunięcia wszelkiej wątpliwości, co o każdej osobie w szczególności napisać należy, zamieszczamy tu jeszcze szczegółowe uwagi co do każdej rubryki.

a) Liczba bieżąca.

Liczba bieżąca oznacza się tak te osoby, które w d. 31. grudnia 1869 były obecne w pomieszkaniu, jak i te które według powyższych objaśnień powinny być zapisane.

b) Nazwisko.

Jeżeli komisarz konskrypcyjny uzna za stósowne wymienić obok członków rodziny stosunek ich pokrewieństwa z główną osobą np. żona, syn, córka, pasierb, wnuk, brat, siostra, a przy innych osobach powód ich obecności jako goście, słudzy, żądający przenocowania, jest mu to dozwolone. Nie wolno mu tylko śledzić tych stosunków. Ma jednak prawo zażądać dowodów, że ktoś słusznie nosi nazwisko, którego używa.

c) Płeć.

Chociaż zwykle imię chrzestne wystarcza do odróżnienia płci, nie należy zaniedbywać wpisania jedynki (1) w rubrykach „płci męzkiej", „płci żeńskiej", ponieważ przy rewizyi arkusza konskrypcyjnego jedynki te będą zsumowane, a zgodność tej sumy z sumami innych rubryk będzie pierwszą próbą dokładności.

d) Rok urodzenia.

Dla dokładności wymienia się przy konskrypcyi rok urodzenia a nie liczbę lat. a komisarz konskrypcyjny może nawet zażądać dowodu poświadczającego rok urodzenia, jako to metryki urodzenia, świadectwa przynależności, paszportu itp. Miesiąc i dzień urodzenia nie są potrzebne, i osoby w tym samym roku urodzone uważane są przy konskrypcyi jako równe bez różnicy czy jedna w styczniu a druga w grudniu światło dzienne ujrzała.

e) Religia.

Na końcu tej rubryki położono „itd." W tem miejscu wymienia się właściwą nazwę sekty chrześciańskiej lub niechrześciańskiej, różniącej się od wszystkich poprzednio wymienionych wyznań.

f) Stosunek małżeński.

Jako „rozwiedzeni" mogą być podani tylko akatolicy, bo tylko u tych rozwód zupełny jest możebnym. Rozwód od stołu i łoża u katolików nie znosi małżeństwa.

Podobnież małżonkowie żyjący osobno dla zarobku lub z innych powodów winni być zapisani jako zaślubieni. Małżeństwo cywilne jest prawnem, małżonkowie połączeni ślubem cywilnym mają być uważani jako zaślubieni, chociażby nie wzięli później ślubu kościelnego.

(C. d. n.)

Wydział krajowy oświadcza swą gotowość przyjęcia zarządu fundacyi Jana Rogowskiego celem utworzenia stypendyum pod nazwą „kopca unii lubelskiej“ i wzywa p. Dra Smolkę do wygotowania formalnego aktu fundacyi.

Wydział krajowy pozostawia w używaniu stypendyów na rok 1870 Leopolda Gawałka, Stanisława Zaręcznego, Jana Roznera i Adolfa Studzińskiego stypendystów z fundacyi Głowińskiego, Jędrzeja Sieczyńskiego i Karola Wojciechowskiego, stypendystów z fundacyi Jarosławskiej, nakoniec Marcelego Pitarskiego i br. Kanstein stypendystów z fundacyi krakowskiej zakordonowej.

Wydział krajowy nadaje stypendyum 200 złr. Bezalelowi Eitelbergowi, uczniowi weterynaryi w zakładzie weterynarskim w Wiedniu.

Wydział krajowy wydaje certyfikaty szlachectwa dla Władysława, Stanisława i Adama Kościńskich, dla Tryfona Kopystyńskiego, dla Dyonizego Ferdynanda dw. im. Korczyńskiego i syna jego Stanisława Józefa Tadeusza tr. im., dla Antoniego Stefana Adama Saturnina czw. im. Dobrzyńskiego i synów jego Wiktora Edwarda dw. im. i Aleksandra Adolfa dw. im., dla Bronisława Juliana Jana Nep. Marya Józefa pięc im. hr. Stadnickiego i syna jego Jana z Padwy Konstantyna Juliusza Maryana czw. im., dla Augusta z Kopyśna herbu Leliwa Kopystyńskiego, nareszcie dla dla Ludwika Dominika dw. im. herbu Ślepowron Raczyńskiego i syna tegoż Bronisława Augusta dw. im.

Na wezwanie c. k. Namiestnictwa o udzielenie zdania o projekcie umundurowania landwery oświadcza Wydział, iż zdaniem jego landwery poszczególnych krajów koronnych powinne się różnić pomiędzy sobą pewnemi w oczy wpadającemi oznakami, oraz poczynił Wydział po zasiągnięciu zdania biegłych niektóre uwagi co do szczegółów umundurowania piechoty i konnicy. (C. d. n.)

O podróży pruskiego księcia Albrechta do Petersburga piszą do „Köln. Ztg.“ pod dniem 19. b. m.: „Książę Albrecht opuści jutro Petersburg i powróci dworskim pociągiem do Berlina. Pociąg ma się zatrzymać na chwilę w Kownie, gdzie stoi w garnizonie pułk księcia. Książę zechce zapewnie oglądnąć swój pułk i zaprosić oficerów do siebie na obiad. Pobyt księcia w Petersburgu wywołał liczne i świetne uroczystości. Jako bliski krewny cesarza książę znajdował się ciągle w gronie jego rodziny. Wszyscy wielcy książęta dawali u siebie bale i obiady. Najlepiej wypadł bal u księżnej Kotschubey. Do uświetnienia pobytu księcia w Petersburgu przyczynili się najwięcej: poseł pruski książę Reuss z całym personalem poselskim, pruski pełnomocnik wojskowy pułkownik v. Werder, jenerał hr. Sumarakow-Elston, adjutant cesarski i jenerał książę Dołgorukow. Do tego świetnego przyjęcia przyczyniło się niemało ogłoszenie korespondencyi telegraficznej pomiędzy cesarzem rosyjskim a królem pruskim, gdyż wszyscy widzą w tem rękojmię serdecznej przyjaźni pomiędzy obu monarchami. Przedwczoraj dawali wieczorek oficerowie, którzy walczyli w Kaukazie. Książę zaszczycił wieczorek ten swoją obecnością. Przyjęto go z ogromnym zapałem.“

Depesze telegraficzne z Paryża donoszą, że nowe ministerstwo z nowym rokiem już rozpocznie zapewne swe urzędowanie. „Journal des Debats“ przypuszcza jeszcze możliwość kompromisu pomiędzy lewem a prawem centrum. „Public“ donosi, że w sprawie nowego ministerstwa toczą się rozprawy w prawem centrum, przyczem Ollivier stać ma zupełnie na uboczu. Dziennik ten donosi dalej, że Ollivier od pięciu już dni nie był w Tuileryach, lecz zostaje za to w ciągłej styczności z osobistościami blisko cesarza. „Constitutionnel“ pisze: Pogłoska, że przed ukończeniem nadzwyczajnej sesyi nie nastąpi żadna zmiana w ministerstwie, zdaje się sprawdzać. Mianowanie nowych ministrów nastąpi najdalej w dwa dni po ukończeniu sesyi. Izba zgromadzi się na zwyczajną sesyę dopiero 10. lub 12. lutego. Z przesileniem ministeryalnem ma zostawać w związku zdaniem niektórych dzienników podróż prefekta z Lyon, Chevreau, do Paryża. „Public“ twierdzi. że wszelkie domysły pod tym względem są bezzasadne.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego z dnia 23. grudnia uznano po krótkiej dyskusyi wybór Conedeca ważnym. Unieważnienie wyboru ajenta wekslarskiego z Paryża Mariona sprawiło na giełdzie pewną senzacyę. Marion nie popełnił bankructwa, a więc nie należy do kategoryi niewybieralnych. Gdy nie mógł pokryć na giełdzie dyferencyi, syndykat zapłacił za niego 800.000 franków, których Marion dotychczas nie zwrócił. Izba unieważniła wybór Mariona dlatego, że wyborcy nie znali prawdziwego położenia swego deputowanego. Marion bronił się bardzo zręcznie, gdyż przeczył, jakoby kiedy grał na giełdzie. Marion twierdził że jako demokrata interesował się mocno włoską pożyczką w r. 1861. Gdy papiery te spadły. miano go zmusić do likwidowania i sprzedania swej posady. Przez to prędkie i lekkomyślne likwidowanie syndykat przyprawić miał Mariona o 800.000 fr. deficytu. Marion twierdził dalej, że ubiegając się o mandat, poszedł do syndyka ajentów Moreau i żądał od niego uregulowania tego długu. Na to miał Moreau zapytać Mariona, czy występuje jako rządowy kandydat. Gdy Marion oświadczył, że występuje jako niezawisły kandydat, Moreau zagroził, że wystąpi z tą sprawą publicznie. W końcu zwracał Marion uwagę na to, że wielu wśród podobnych okoliczności piastuje dziś urzędy i dostojeństwa. Mimo tych przedstawień uznano wybór Mariona nieważnym

„Osservatore Romano“ podaje spis członków należących do komisyi, do której odsyłane zostają wnioski biskupów. Do komisyi tej należą: kardynałowie Patrizzi, di Pietro, de Angelis, Corsi, Riario Sforza, Rauscher, de Bonnechose, Cullen, Barili, Moreno, Monacola Valetta, Antonelli, patryarchowie z Antyochii i Jerozolimy, arcybiskupi z Tours, Turynu, Walencyi, St. Jago de Chili, Baltimore, Sorrento Tessalonica, Sardi, Westminster, Mecheln i biskupi z Paderborn i Patti. Dziennik ten dodaje przytem, że bióro stenograficzne na soborze składa się z pięciu Włochów, czterech Francuzów, czterech Niemców, pięciu Anglików i dwóch Amerykanów. Kierownikiem tego biura jest Virginio Marchese. Wszyscy stenografowie są osobami duchownemi i przysięgli że: nec evulgaturos, vel alicui extra gremium concilii proditurus, quaecumque in eodem concilio examinando propenentur.

Czwarte posiedzenie soboru odbędzie się 28. b. m. Na porządku dziennym tego posiedzenia będzie wybór komisyi dla spraw zakonów i dyskusya nad niektóremi wnioskami dogmatycznemi.

Wybory uzupełniające do Kortezów hiszpańskich nastąpią 20. stycznia. Wybory te poprzedzi niezawodnie gorąca i namiętna walka przedwyborcza. Stronnictwa monarchistów, progresistów i unionistów nie działają zgodnie, lecz owszem starają się nawzajem zwalczyć. Z rozterki tej skorzysta zapewnie stronnictwo republikańskie i przeprowadzi kilku swoich kandydatów. Po skończonych wyborach dopiero spodziewają się kategorycznej odpowiedzi króla Wiktora Emanuela w sprawie kandydatury księcia Tomasza z Genuy. Dzienniki hiszpańskie dziwią się, że król Wiktor Emanuel decyzyę swą zawisłą robi od 20 do 30 głosów. Dzienniki wszystkie żądają, by rząd rozpisał nowe wybory także i po miastach na prowincyi. Ministrowie hiszpańscy zrobili tymczasem wycieczkę w góry około Toledo, dokąd ich Prim na polowanie zaprosił. Przy tej wycieczce towarzyszy ministrom dla większego bezpieczeństwa 300 żandarmów i jeden batalion piechoty.

Stosunek Rumunii do Serbii staje się coraz więcej przyjacielskim. Wypowiedział to książę Karol w swej mowie tronowej, a książę Milan odpowiadając na to przy uroczystości narodowej w dn. 12. grudnia rzekł do całego ciała dyplomatycznego, że on i rząd jego żywi najserdeczniejszą przyjaźń dla Rumunii.

Kronika.

— Jeneralny dyrektor kolei Karola Ludwika Dr. Herz Rodenau ofiarował i w tym roku z własnej kieszeni 800 złr. na kolędę dla dzieli uczęszczających do szkółki w dworcu kolei. Siedmnastu chłopców i 31 dziewcząt otrzymało zupełne ubranie, reszta dzieci książki, rysunki itd. Uroczystość odbyła się w dzień wilii Bożego Narodzenia w obecności wiceburmistrza miasta Lwowa i wszystkich nauczycieli szkółki. Podarunki rozdawał pan Ursprung, dyrektor ruchu kolei. Po obdarzeniu dzieci rozdano także podarunki nauczycielom. Przy tej sposobności katecheta miał przemowę do dzieci a p. Ursprung do nauczycieli.

— Wszyscy urzędnicy kolei Karola Ludwika otrzymali na kolędę półmiesięczną pensyę, a wszyscy słudzy tejże kolei płacę tygodniową.

(Szczególne wypadki śmierci.) Andrzej Kureł wracając dn. 6go b. m. z Żółkwi do domu do Zameczka, ugrzązł w bagnie i nie mogąc się wydobyć poniósł śmierć przez zmarznięcie. — Andrzej Kostyniuk, Anna Korylukowa i Tetiana Małanczukowa wracając z praźniku w Tułukowie do Rudnik, wpadli do Prutu w skutek załamania się lodu pod nimi i utonęli. — Franciszek Blacharski z Zimnowódki w pow. lwowskim zabił sie spadłszy z drzewa w dn. 20. b. m. przy rabaniu sagów w lesie,

(Składki.) Dla pogorzelców Lanckorony włościanie z Bystry w pow. gorlickim złożyli 3 złr. Urząd parafialny w Mieleu zebrał na tenże cel pomiędzy parafianami 10 złr. 76½ c.

Parafianie ob. gr. kat. w Mierzwicy złożyli dla dotkniętych gradobiciem mieszkańców powiatu zbaraskiego 2 złr. 70 c., a dla pogorzelców z Uhnowa 2 złr.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem października r. b. chorych 620, do tych przybyło w listopadzie r. b. chorych 462, leczono zatem w tym miesiącu chorych 1082. Z tych wyzdrowiało 316, umarło 48, wydalono niewyleczonych 26, razem 390; pozostało z końcem listopada r. b. 692, a mianowicie na oddziale chorób wewnętrznych 94, zewnętrznych 72, kobiecych 8, na klinice chorób wewnętrznych 13. na klinice chorób zewnętrznych 16, na oddziale chorób skórnych przedłużnych 31, kiłowych 114, ocznych 31, obłąkanych 253, położnie kobiet 43, dzieci 17. Najniższy stan był na dniu 1. listopada r. b. liczący 613, średni na dniu 15. listopada r. b. liczący 650, najwyższy zaś 29. t. m. liczący 680 chorych oprócz dzieci. Stosunek wyzdrowienia wynosił w tym miesiącu 28.41%, zaś stosunek śmiertelności 4.31%.

(Pożar.) W Furmanach w pow. tarnowskim zgorzał d. 4. b. m. dom włościański z sprzętami, zapasami zboża i paszy; szkoda wynosi 300 złr. ogień miał być podłożony.

Od Administracyi.

Rozporządzeniem c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie z d. 29. września b. r. do l.. 9392 administracya „Gazety lwowskiej“ zawiadomioną została. że od 1. stycznia 1870 sądy powiatowe temuż sądowi wyższemu podlegające, mają bezpośrednio prenumerować „Gazetę lwowską“ i nadsyłać przedpłatę. Upraszamy zatem świetne c. k. sądy powiatowe, aby w myśl powyższego rozporządzenia raczyły pospieszyć z nadesłaniem przedpłaty bezpośrednio do Administracyi „Gazety lwowskiej“ w listach frankowanych lub za przekazem pocztowym.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. grudnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 40 c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 45 złr. — c. do 47 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 13 złr. 75 c., lnianka 150 ℔ 10 złr. 50 c. do 10 złr. 75 c., groch 180 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. — c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

(Koncesya na budowę kolei) z Przemyśla na Chyrów, Lisko, Zagórz i Szczawne do granicy galicyjsko-węgierskiej pod Łupkowem dla komunikacyi z siecią kolei węgierskich zamieszczona w LXXIX. zeszycie Dziennika ustaw państwa z dnia 24. grudnia 1869, nosi datę dnia 11. września 1869. Koncesyonaryuszami są: Adam hr. Potocki, Wincenty Kirchmayer, Zygmunt Kozłowski, Maurycy Kraiński, August książę Sułkowski, Leonard Truskolawski, Józef Tyszkowski, hr. Aladar Andrassy, hr. Koloman Forgach, Jan br. Fröhlich, Filip Harkanyi, Gabriel Sonay, hr. Antoni Sztaray i Józef Gräfl.

Koncesyonaryusze zobowiązali się zawrzeć ugodę z administracyą kolei Karola Ludwika względem użytkowania dworca kolei w Przemyślu i urządzenia służby przy manipulacyi podwójnej w tymże dworcu. Dalej zobowiązali się rozpocząć budowę w trzy miesiące po otrzymaniu koncesyi i ukończyć linię z Przemyśla do Szczawnego w dwóch latach, a z Szczawnego do granicy w trzech latach, licząc od powyższego terminu. Ceny za przewóz osób i frachtu podlegają następującym ograniczeniom:

Od osoby płacić się ma za jedną milę austryacką w I. klasie 36 c., w II. klasie 27 c., w III. klasie 18 c. a w IV. (bez siedzeń) 9 c.

Przy pociągach pospiesznych taryfa ta podwyższoną być może o 20%.

Za cetnar cłowy towaru płaci się od mili w I. klasie 2 c., w II. klasie 2·25 c., w III. klasie 3·50 c.

Przy oznaczeniu opłaty za przechowanie frachtu, klasyfikowaniu i innych rozporządzeniach odnoszących się do ceny taryfa nie powinna być ani wyższą ani uciążliwsza niż na kolei Karola Ludwika.

Państwo gwarantuje koncesyonaryuszom 5% w srebrze od kapitału nominalnego t. j. od 955.000 złr. za milę. Gwarancya ta staje się prawomocną z dniem otwarcia kolei nawet wtedy, gdyby tylko część jedna kolei t. j. z Przemyśla do Szczawnego pierwej ukończoną i otwartą została.

Koncesya niniejsza stosownie do §. 9 lit. b ustawy o koncesyach na budowę kolei żelaznych ważną jest na 90 lat, licząc od dnia, w którym kolej otwartą została.

Koncesya gaśnie skoro oznaczone w art. 3 terminy dla rozpoczęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dotrzymane zostały z powodów nie przewidzianych §. 11 lit. b.

Administracya państwa zastrzega sobie prawo nabycia tej kolei na własność po upływie lat trzydziestu.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 26. grudnia. Gazeta urzędowa donosi, że Cesarstwo przyjmowali dziś hr. Olozaga posła hiszpańskiego, który przez swój rząd powołany został do Madrytu. (Wiadomość ta podana została mylnie w wczorajszym telegramie jakoby z Wiednia; co się niniejszem prostuje. (Przyp. red.)

Paryż, 27. grudnia. Ciało prawodawcze ukończyło sprawdzenie wyborów. Nadzwyczajna sesya zamknięta. Jutro rozpoczyna się sesya zwyczajna. Dzienniki urzędowe zbijają fałszywą pogłoskę o 75 aresztowaniach w armii paryskiej. Wojsko odepchnęło od siebie propagandę anarchiczną.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. grudnia.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski H., z Krakowa. — Hr Badeni W., z Lubieniec. — Łaczyński H, z Wybudowa. — Sadowski A, z Podola. — Rohonic E., c. k porucznik, z Manasterzysk.

Pod Nr 4"8½: Skrzeszewski I, z Uherec.

Dnia 27 grudnia.

Hotel Langa: PP. Bogdanowicz Z., z Lilatyna.

Hotel angielski: Janko K, z Łączki — Postruski J., z Swistelnik. — Radliński K., z Krechowic. — Szczepański A., z Laszek zawiązanych.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. grudnia.

PP. Dr. Gabel J., c. k. nadlekarz, i Dr. Frühling A., adw., do Tarnopola. — Bohdan H., do Zadwórza. — Goralski G., do Kołomyi. — Niezabitowski L., do Zameczka. — Ohanowicz Jan, do Mołdawy. — Racięski F., do Królestwa Pol. — Sołotowski M., do Wiednia. — Winnicki T., do Nadycza. — Zakrzewski A., do Wiktorowa.

Dnia 27. grudnia.

PP. Mochnacki J. adw., do Przemyśla. — Jaworski J., do Królestwa Pol. Skrzeszewski I, do Uherec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. i 27. grudnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	319 61	+ 5.0	78.	Pd. sil.	8
2. god po poł.	321 71	+ 5.2	65	PdZ. d s	1
9. god. wiecz.	322 03	+ 1.0	86.	— b. sł.	6
Deszczu 0.70.					
7. god. zrana	320.49	+ 1.0	85	W. sł.	10
2. god. po poł.	319.16	+ 1 2	98	PdZ. b. s.	10
9. god. wiecz.	321 59	+ 0.3	93.	„ mi.	10
Deszczu i śniegu 1 20.					

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) **„Piękna Helena“**, komiczna opera w 3 oddziałach. Muzyka J. Offenbacha.

Jutro (przedst. pol.) **„Ojczyzna“**, dramat historyczny w 5 aktach a 8 obrazach, z francuskiego W. Sardou.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 27. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	242	—	243	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	202	—	203	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	96	75	97	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	75	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	75	88	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	40	88	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	—	73	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	74	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	77	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	97	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51¾	1	52¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	122	50	124	—

(Pozycje od „Galic. banku krajow.“ do „II. Em.“: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. grudnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.35	70.45
od kwietnia do października po 5%	70 10	70.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	222 75	223 25
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	222 —	223 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.75	91 25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96.40	96 60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.50	103 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	116.80	117 20
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	92.75	—.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	72.60	73.—
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	79 —	79.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	275.50	276.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	254 80	255 —
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	865.—	870.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	65.—	—.—
Banku narodowego	733.—	735.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	547.—	549.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	191 75	192 25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2125	2130
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242 25	242.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	201.50	202.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	398.—	399.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	258 60	258 80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.25	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88 75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.70	93.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika III. emisyi	94.50	94.75
5. Losy. (za sztukę)		
Inst kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	165.25	165.50
Clarego po 40 zł. m. k.	34.50	35.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.50	95.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	15.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42.50
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 30	103.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 20	103 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.25	103.40
Hamburg za 100 M. B.	91.30	91 40
Londyn za 10 ft. szt.	123.75	123.90
Paryż za 100 fr.	49.15	49.15
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.83	5.84
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.87	9.88
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.15	121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. grudnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	20
„ „ z procentami z maja i listopada	60	20
„ „ w srebrze	70	70
Losy z 1860. roku	98	40
Akcye banku wiedeńskiego	735	—
„ „ kredytowego	260	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	70
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3123) **Edykt.** (2)

Nr. 923. Ces. król. sąd powiatowy w Bochni edyktem niniejszym wzywa każdego, ktoby posiadał z kasy gminnej w Uściu solnem przepadłe kwity, a mianowicie:

1) Kwit kasowy (Empfangsschein) wystawiony w dniu 6. marca 1866 L. 37 przez byłą c. k. kasę zbiorową w Bochni na rzecz zwierzchności gminy Uścia solnego na odebraną obligacyę pożyczki wojskowej z dnia 1. listopada 1800 L. 9997 na 1 złr. 51 kr. m. k.

2) Takiż kwit z daty 6. marca 1866 L. 36 na odebraną obligacyę pożyczki wojskowej z dnia 1go października 1799 L. 9218 na 1 złr. 51 kr. m. k.

3) Takiż kwit z daty 6. marca 1866 L. 52 na odebraną obligacyę pożyczki wojskowej z dnia 1go sierpnia 1800 L. 9533 na 25 złr. 15 kr. m. k., obligacyę nadwornej kamery z dnia 1. lutego 1799 L.9216 na 94 złr. 15 kr. i na obligacyę nadwornej kamery z dnia 1. listopada 1800 L. 9995 na kwotę 94 złr. 54 kr. m. k., ażeby kwity te w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu tem pewniej w sądzie tutejszym złożył, ile że po upływie czasu rzeczonego na powtórne żądanie zwierzchności gminy Uścia solnego kwity te za umorzone uznane zostaną.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia, dnia 17. września 1869.

(3126) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3846. Ces. król. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należytości 27 złr. z przynależytościami Mojżeszowi Lauferowi wyrokiem z dnia 12go września 1861 L. 1079 przyznanej odbędzie się w budynku sądowym dnia 30. stycznia 1870, 14. i 28. lutego 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana publiczna przymusowa przedaż posiadłości pod L. 60 w Pohorylcu położonej, Ołexy Popadyńca własnej, składającej się z domu drewnianego i ogrodu w objętości 760 kwad. sążni.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podana będzie suma 60 złr. w. a. za pomocą sądowego ocenienia oznaczona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek wynoszący 10% ceny wywołania w gotowiźnie.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w sądowej kancelaryi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rożniatów, dnia 5. grudnia 1869.

(3144) **Edykt.** (2)

Nr. 61145-3665. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Zygmunta Kotkowskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Józefa Stand przeciw niemu na podstawie wexlu z daty Lwów, 20. maja 1869 na 1000 zł. opiewającego nakaz zapłacenia tejże sumy wexlowej dnia 7. grudnia 1869 do l. 6045 wydany został, że dla niego kurator w osobie p. adwokata Dr. Roińskiego z zastępstwem p. adwokata Krattera ustanowiono i temuż nakaz ten zapłacenia doręczono, zatem rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 7. grudnia 1869.

(3137) **Edykt.** (2)

Nr. 3084. Ces. król. sąd powiatowy w Lubaczowie ogłasza niniejszem, że celem wydobycia wygranej przez Marcina Michalewicza przeciw Janowi Laszkiewiczowi sumy 550 złr. a. w. i kosztów egzekucyi 2 złr. 47 kr. i 2 złr. 10 kr. a. w. zezwala się na przymusową sprzedaż zastawniczo opisanej i oszacowanej Nr. kon. 207 w Lubaczowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej realności, tudzież ruchomości, która to licytacya odbędzie się w trzech terminach, a to na dniu 3. lutego, na dniu 10. marca i na dniu 7. kwietnia 1870, każdą razą o 9tej godzinie rano, na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej.

Opisanie gruntów i bliższe warunki licytacyjne w registraturze sądu tego przejrzane być mogą.

Od c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów, dnia 12. października 1869.

(3143) **Edict.** (3)

Nro. 49000. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß zur Befriedigung der von Abraham Jacob Krebs mit rechtskräftigem Urtheile des bestandenen Lemberger Civilmagistrates vom 30. Juni 1843 Zl 6433 ersiegten Summe von 300 Duk., 200 fl. C. M. und 127 fl. öst. W. nach Abschlag der bereits eingezahlten Beträge von 100 fl. und 832 fl. öst. W., ferner behufs Hereinbringung der bereits im Betrage von 21 fl. 38 kr. öst. W. zuerkannten, und der gegenwärtig im gemäßigten Betrage von 66 fl. 92 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung des der Pessel Baar und Iner Baar gehörigen $\frac{1}{6}$ Theils der Realität Nr. $525\frac{3}{4}$ bewilligt worden, und diese Feilbietung in zwei Terminen, d. i. am 27. Jänner 1870 und am 28. Februar 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 1821 fl. $61\frac{1}{2}$ kr. öst. W. angenommen; und jeder Kauflustige hat 10% dieses Schätzungswerthes, oder in runder Summe den Betrag von 182 fl. öst. W. zu Händen der Licitations-Commissäre im baaren Gelde, oder in galizischen Sparcassebücheln, in galizisch-ständischen Pfandbriefen oder Grundentlastungs-Obligationen nach dem Cursbetrage des Licitationstages, jedoch nicht über dem Nominalwerthe berechnet als Angeld zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach dem Schluße der Licitation zurückgestellt werden wird. In den obbestimmten zwei Terminen wird der feilzubietende Realitätsantheil nur über oder um den Schätzungswerth veräußert werden. Sollte dies aber bei den obigen zwei Terminen nicht gelingen, alsdann wird zur Festsetzung erleichternder Licitations-Bedingungen der Termin auf den 28. Februar 1870 4 Uhr Nachmittags bestimmt, und hiezu die Hypothekargläubiger mit dem Beisatze vorgeladen, daß die Nichterscheinenden als dem Ausspruche der Mehrheit der Erscheinenden beitretend erachtet werden, und hierauf der dritte Licitationstermin, bei welchem diese Realitätsantheil auch unter dem Schätzungspreise veräußert werden würde, bestimmt werden wird. Die übrigen Bedingungen und der Grundbuchsauszug können in der Registratur eingesehen werden. Hievon werden die Streittheile, die Miteigenthümer der Realität und die Hypothekargläubiger, unter diesen die dem gegenwärtigen Aufenthalte nach unbekannten Josef Berggrün und Henriette Berggrün, ferner diejenigen, welche nach dem 17ten März 1869 ein Pfandrecht erwerben sollten, sowie alle jene, welchen der Feilbietungsbescheid aus was immer für einer Ursache nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, zu Händen des hiemit in der Person des Hr. Advocaten Dr. Eduard Hofman mit Substituirung des Hr. Advocaten Dr. Zucker bestellten Curators und mit gegenwärtigem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 30. October 1869.

Edykt.

Nr. 49000. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszym edyktem do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Abrahama Jakóba Krebs prawomocnym wyrokiem byłego magistratu cywilnego z dnia 30. czerwca 1863 L. 6433 sumy 300 duk., 200 złr. m. k. i 127 złr. a. w. po strąceniu uiszczonych kwot 100 złr. i 832 złr. dalej celem ściągnięcia już pierwej w kwocie 21 złr. 38 kr. a. w., a obecnie w umiarkowanej kwocie 66 zł. 92 kr. a. w. przyznanych kosztów sądowych i egzekucyjnych dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż $\frac{1}{6}$ części realności Nr. $525\frac{3}{4}$ do dłużników Pessli Baar i Inera Baar należącej. Sprzedaż ta odbędzie się w dwóch terminach, a mianowicie: dnia 27. stycznia 1870 r. i 28. lutego 1870 r., każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami: 1. Za cenę wywołania sprzedać się mającej $\frac{1}{6}$ części realności L. $525\frac{3}{4}$ stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1821 złr. $61\frac{1}{2}$ kr. w. a. z tym dodatkiem, że w dwóch powyższych terminach rzeczona $\frac{1}{6}$ część realności tylko wyżej ceny szacunkowej, lub też za takową sprzedaną będzie. 2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10% ceny szacunkowej, a właściwie okrągłą sumę 182 złr. a. w. przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, w galic. listach zastawnych, lub w galic. obligacyach indemnizacyjnych według ostatniego na dniu licytacyi istniejącego kursu, nigdy zaś ponad wartość nominalną takowych złożyć. Wadyum najwięcej ofiarującego w cenę kupna wliczonem, innym zaś po skończonej licytacyi zwróconem zostanie. Gdyby wymieniona $\frac{1}{6}$ część realności przy powyższych dwóch terminach w powyższy sposób, t. j. przynajmniej za cenę szacunkową nie mogła być sprzedaną, wtedy do ułożenia przystępniejszych warunków wyznacza się termin na 28. lutego 1870 r. 4tej godzinie po południu, na który wszystkich wierzycieli wzywa się z tym dodatkiem, że nie stawający policzeni będą do większości głosów wierzycieli obecnych, poczem trzeci termin wyznaczonym zostanie, w którym wspomniona część realności i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie. Resztę warunków, extrakt tabularny i akt oszacowania wolno chęć kupienia mającym w registraturze sądowej przejrzeć. O tem zawiadamia się strony spór wiodące, współwłaścicieli tej realności i wszystkich wierzycieli hypotecznych, między tymi z obecnego miejsca pobytu niewiadomych Józefa Berggrüna i Henryetę Berggrün, wreszcie tych wszystkich, którzy po dniu 17. marca 1869 prawo hypoteki na wspomnionej $\frac{1}{6}$ części realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiejbądź przyczyny nie mogła być doręczoną, przez ustanowionego niniejszem kuratora p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana z zastępstwem p. adwokata Dr. Zuckera, również i niniejszym edyktem.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. października 1869.

(3154) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 2538. Celem obsadzenia opróżnionej posady sługi urzędowego przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z płacą roczną 300 złr. w. a. i z prawem posuwania się do wyższej klasy płacy rocznej 315 złr., jako też z ubiorem urzędowym.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swoje do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie w drodze przepisanej najdalej w przeciągu 4 tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia konkursu tego w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej.

Kandydatów wojskowych uważnych się robi, że li tylko ci uwzględnieni być mogą, którzy uzyskali już prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie wyższego sądu krajowego.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. grudnia 1869.

(3113) **Edykt.** (3)

Nr. 16269. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niniejszem, że p. Klementyna hr. Miączyńska jako matka i opiekunka Kazimierza hr. Miączyńskiego przeciw Romanowi Wyszyńskiemu, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, i spadkobiercom Michała Zagórskiego o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Tyśmienicy z przyległościami sumy 5000 złr. mon. kon., pochodzącej z większej sumy 30.000 złr. m. k. pod dniem 11. listopada 1869 do L. 16268 pozew w tutejszym sądzie wniosła i o przeprowadzenie postępowania ustnego prosiła.

Do ustnej rozprawy w tej sprawie wyznacza się termin na dzień 15. lutego 1870 o godzinie 10tej zrana, a oraz ustanawia się dla najpierwpozwanego Romana Wyszyńskiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, za kuratora p. adwokat krajowy Dr. Szydłowski z zastępstwem przez p. adwokata krajowego Dr. Dwernickiego. — O tem uwiadamia się p. Romana Wyszyńskiego z tem wezwaniem, aby wcześnie nadanemu sobie kuratorowi dowodów do obrony udzielił, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Stanisławów, 20. listopada 1869.

(3077) **Edict.** (3)

Nro. 56977. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird der Frau Euzebia Gozdowicz aufgetragen binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die zu ihrem Gunsten im Lastenstande der Realitäten Nr. 38 und 73 Stadt, wie Dom. 55, p. 114 n. 74 on. vollzogenen Pränotation der Wechselsumme von 13.700 fl. C. M. in der gehörigen Frist gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigenfalls dieselbe aus dem Lastenstande dieser Realitäten gelöscht werden würde. Da der Wohnort der Fr. Euzebia Gozdowicz unbekannt ist, so ist ihr ein Curator in der Person des Hr. Advocaten Dr. Pfeiffer mit Substituirung des Hr. Advocaten Dr. Maly bestellt, und der diesfällige Auftrag dem benannten Curator zugestellt worden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 13. November 1869.

(3037) **Edykt.** (3)

L. 3046. C. k. sąd powiatowy w Jazłowcu uwiadamia niniejszem nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Eizyka Gross, iż w sporze Jana Marcinkowskiego przeciw niemu o oddanie czternastu korcy żyta, czterech korcy plewy, $1\frac{1}{2}$ kopy okłotów, lub zapłacenia wartości tychże w kwocie 76 zł. w. a., na podstawie pozwu z dnia 10. września 1869 do l. 2822 pertraktującym się na żądanie powoda nowy termin do rozprawy na dzień 10. lutego 1870 o 9. godzinie rano wyznaczony i dla zastępowania zapozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż p. Rubin Gross kuratorem ustanowiony został.

Zaleca się więc zapozwanemu, ażeby na powyższym terminie albo sam się jawił, albo potrzebną informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie ustanowił i o tem sąd zawiadomił, inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe tylko sobie samemu przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jazłowiec, dnia 30. października 1869.

(3095) **Edykt.** (3)

L. 10025. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Aleksandra Sokołowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a względnie jego z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw niemu Edmund Maksym Sander o wykreślenie sumy 350 zł. w.w. jako też obowiązku Kazimierza Rogulskiego wydania 1000 fur drzewa z lasów części dóbr Chlebowic świerskich, tudzież obliczenia i zwócenia zaległości poddańczych ze stanu biernego części dóbr Chlebowic świrskich niegdyś Kazimierza Rogulskiego własnych, dnia 23. listopada 1869 do l. 10025 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 8go lutego 1870 o godzinie 11tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Heynego z substytucyą pana adwokata Dra. Mijakowskiego za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 1. grudnia 1869.

(3155) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 23295. Mit Beziehung auf die Bestimmungen der Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 14. October 1869 Zahl 40881 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Verpachtung der Mautstationen in

Kołomea gegen Łanczyn mit dem Ausrufspreise . . . . 4600 fl.
Horodenka mit dem Ausrufspreise . . 1200 „
Tłuste „ „ „ . . 2980 „

auf die Dauer des Solarjahres 1870 oder der Solarjahre 1870 und 1871, oder endlich der Solarjahre 1870, 1871 1872 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 30. December 1869, und zwar von 9 bis 11 Uhr Vormittags auf einzelne Stationen, und von 11 Uhr Vormittags bis 2 Uhr Nachmittags auf deren Complexe die öffentliche mündliche Licitation abgehalten werden wird.

Nach dem Abschluße der Concretal-Licitation erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerten, welche mit dem 10% Vadium belegt, längstens bis 29. December 1869 — 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu überreichen sind.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, am 22. December 1869.

(3174) **Konkurs.** (2)

L. 56271. W celu nadania posady urzędnika pomocnika (ammanuenta) przy bibliotece uniwersytetu Jagielońskiego w Krakowie rozpisuje się konkurs do 15. stycznia 1870 r.

Z tą posadą jest połączona stała płaca w rocznej kwocie 400 zł. w. a.

Ubiegający się o rzeczoną posadę mają wykazać w podaniach swych, jakie odbyli nauki, tudzież uzyskaną przy popisach kwalifikacyę, dotychczasowe nienaganne zachowanie się i znajomość języków krajowych, nakoniec czy i o ile są uzdolnieni do pełnienia służby bibliotecznej.

Podania konkursowe mają, ubiegający się wnieść w przeciągu konkursowego terminu do Prezydyum c. k. Namiestnictwa bezpośrednio, w razie zaś, jeżeli pełnią jakie obowiązki w publicznej służbie, w drodze przełożonej władzy.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 20. grudnia 1869.

(3105) **Edykt.** (3)

Nr. 62986. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Józefa Gromnickiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu przez Krystynę Chojnacką podania do L. 62986 ex 1869, uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty na sumę wexlową 102 złr. w. a. z p. n. wydanym, i postanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Gregorowiczowi doręczonym został.

Lwów, dnia 15. grudnia 1869

(3127) **Edykt.** (2)

L. 43753. C. k. sąd krajowy uwiadamia niniejszym odnośnie do edyktu z dnia 17. kwietnia 1869 do l. 17743 w Gazecie lwowskiej pod Nr. 128, 130 i 131 ogłoszonego, iż termin edyktalny do sądowego zgłoszenia się posiadaczy tychże indemnizacyjnych obligacyi na trzy lata, licząc od zapadłego ostatniego płatnego kuponu, t. j od 1. listopada 1873, zaś co do kuponów na jeden rok, sześć tygodni i 3 dni od dnia zapadłego do wypłaty każdego z kuponów tychże obligacyj ustanowiony został.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. października 1869.

(3136) **Edykt.** (2)

L. 2515. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku wzywa niniejszem Marcina Radwańskiego z Nadolan szeregowca c. k. pułku piechoty Nr. 20, który w wojnie austryacko-pruskiej podczas bitwy pod Skalicami dnia 27. czerwca 1866 stoczonej gdzieś się zapodział, aby w przeciągu roku tem pewniej w tutejszym sądzie się zjawił lub w inny sposób o tem, że żyje, sądowi lub ustanowionemu w tym celu dla niego kuratorowi Józefowi Jakubowskiemu wójtowi z Nadolan doniósł; gdyż w razie przeciwnym sąd do uznania go za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bukowsko, dnia 28. listopada 1869.

(3131) **Ogłoszenie konkursu**

L. 13753. Celem nadania dwóch stypendyów po 100 zł., zaś jednego stypendyum na 70 zł. z fundacyi obywateli byłego obwodu Sądeckiego rozpisuje się niniejszem konkurs.

Stypendya rzeczone przeznaczone są dla ubogich uczniów, urodzonych w byłym obwodzie Sądeckim (z wyjątkiem części, która niegdyś do obwodu Jasielskiego należała) a w szczególności stypendya po 100 zł. dla uczniów szkół agronomicznych i średnich, tudzież akademij i uniwersytetów, zaś stypendyum na 70 zł. dla uczniów szkół publicznych w ogóle.

Chcący się ubiegać o nadanie powyższych stypendyów winni wnieść podania, za pośrednictwem dyrekcyi zakładu, do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. stycznia 1870 r. i załączyć metrykę chrztu na dowód pochodzenia z byłego obwodu sądeckiego, świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwo szkolne z ostatniego półrocza.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 8. grudnia 1869.

(3130) **Concurs-Kundmachung.**

Nr. 792 - L. Sch. R. Mit Beginn des II. Semesters des gegenwärtigen Schuljahres kommt am Czernowitzer k. k. Gymnasium eine Lehrstelle für classische Philologie mit deutscher Unterrichtssprache, verbunden mit dem Gehalte von 945 fl. öst. W. nebst dem Rechte auf Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe und auf Decennalzulagen zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre mit den nöthigen Behelfen, insbesondere mit der Nachweisung über ihre Lehramtsbefähigung im Sinne des §. 5 l. a des Gesetzes über die Prüfung der Candidaten des Gymnasiallehramtes versehenen Gesuche längstens bis 20. Jänner 1870 im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, oder wenn sie in keiner öffentlichen Verwendung stehen, unmittelbar anher einzubringen.

Vom k. k. Bukowinaer Landesschulrathe.

Czernowitz, am 3. December 1869.

(3180) **Konkurs.** (1)

L. 2636. W celu obsadzenia posady adjunkta urzędów pomocniczych przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 735 zł., a ewentualnie 630 zł. w. a., rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem dni 14tu od trzeciego ogłoszenia tego obwieszczenia w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Ubiegający się o tą posadę niają swoje prośby z załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

(3111) **Edykt.** (1)

Nr. 21807. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hrab. Skorupkową, że przeciw niej 11. grudnia 1869 r. l. 21807 Baruch Landau, kupiec w Krakowie na Kazimierzu p. adwokata Dra. Schönborna o nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy 14. grudnia 1869 z terminem trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej jak równie na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Markiewicza z substytucyą p. Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 14. grudnia 1869.

(3178) **Edict.** (1)

Nr. 60685. Vom k. k. Landesgerichte wird den Erben der Hinde Finkelstein, als: Hr. Osias Finkelstein, Feige Fnkelstein und Rachel Finkelstein mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Hr. Jacob Moses zw. N. Diamand wegen Löschung der verjährten Satzpost von 215 fl. C. M., wie dom. 51. pag. 429. n. 25. on. aus dem Lastenstande der Realität sub Nr. 518⅔ in Lemberg am 25. November 1869 zur Zahl 60685 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 11. Jänner 1870 anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Osias, Feige und Rachel Finkelstein nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landes-Advocaten Hr. Dr. Rappaport mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Schrenzel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 27. November 1869.

(3138) **Edykt.** (1)

L. 4973. C. k. sąd powiatowy w Brzozowie wzywa z miejsca i pobytu niewiadomych Jędrzeja Wojtonia i Wawrzeńca Wojtonia z Trześniowa, aby się do przyjęcia spadku pozostałego po zmarłym na dniu 11go lutego 1816 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dziadka Szymonie Dydek z Trześniowa w przeciągu jednego roku zgłosili, gdyż w przeciwnym razie spadek ten z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Prugar i zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 9. grudnia 1869.

(3124) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

L. 6971. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Leona Wiśniewskiego kwoty 140 zł w. a., tudzież kosztów 5 zł. 22 kr., 6 zł 27 kr., 4 zł. 28 kr. i 17 zł. 8 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 10 - 18 w Brzeżanach na Siółku położonej, Kajetana Pichockiego własnej, dozwoloną została. Celem przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się termina, a mianowicie na dzień 25. stycznia 1870 i 22. lutego 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem z tym dodatkiem, że gdyby ta połowa realności w pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej, a w drugim terminie przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, do ustanowienia ułatwiających warunków termin na 15. marca 1870 o godzinie 10. przed południem się wyznacza, poczem sprzedać się mająca połowa tej realności w jednym terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 111 zł. w. a. Każdy chęć kupienia mający winien jest 10proc. ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej gotowemi pieniędzmi lub w papierach na giełdzie notowanych podług kursu ostatniego, albo nareszcie w książeczkach kasy oszczędności lwowskiej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu zatrzymane, a w razie zapłacenia gotówka w pierwszą połowę ceny kupna wrachowane, innym zaś kupującym po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie. Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze. Co się tyczy ciężarów tę realność dotyczących, odseła się kupienia chęć mających do ksiąg gruntowych do c. k. urzędu podatkowego i urzędu gminnego. O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, tudzież c. k. prokuratoryę skarbową z życia i miejsca pobytu niewiadomego wierzyciela tabularnego Wojciecha Zuruch i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 24go września 1869 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza wcale nie lub za późno doręczoną została, przez kuratora ustanowionego p. adwokata Dra. Finkelsteina.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 24. listopada 1869.

(3129) **Edykt.** (2)

Nr. 12994. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie z miejsca pobytu nieznajomym pp. Zdzisławowi i Mieczysławowi Stojowskim niniejszem wiadomo czyni, że Dawid Weingarten na dniu 6go września 1869 L. 12994 pozew przeciw nim i p. Konstantemu Stojowskiemu o zapłacenie sumy 2000 złr. w. a. z p. n. w tutejszym sądzie wytoczył, w skutek czego w załatwieniu ustnej rozprawy z dnia 30. listopada 1869 na prośbę powoda do ustnej rozprawy, a względnie do wniesienia obrony z dobrodziejstwem 1go terminu dzień sądowy na 1go lutego 1870 o godzinie 10tej odroczonym został, zaś zarazem dla pozwanych pp. Zdzisława i Mieczysława Stojowskich wydana pod dniem 11. września 1869 L. 12994 dekretacya owego pozwu ustanowionemu dla nich kuratorowi p. Dr. Rosenbergowi, któremu p. Tutak za zastępcę substytuowanym jest, doręczoną została, przyczem pp. Zdzisława i Mieczysława Stojowskich upomina się, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi wszelkie środki obronne i dowody udzielili, lub innego prawnego zastępcę sobie obrali, i takowego tutejszemu sądowi wskazali, gdyż inaczej wyniknąć zląd mogące szkodliwe skutki sobie samym przypisać musieliby.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 3. grudnia 1869.

(3135) **Edykt.** (2)

L. 20017. Na zaspokojenie należytości wekslowej 37 zł. w. a. z przynal. prawomocnym nakazem zapłaty z 12. marca 1866 l. 4784 p. Filipowi Tokarzowi od p. Józefy Cseszaskowej przyznanej, złożona została na rzecz p. Filipa Tokarza przez pp. Feliksa i Józefę Cseszaaków do depozytu sądowego kwota 51 zł. 32 kr. w. a.

O czem się niewiadomego z miejsca pobytu p. Filipa Tokarza niniejszym edyktem zawiadamia, z tem dołożeniem, iż ustanowionym mu został kuratorem p. adwokat Dr. Jakubowski z zastępstwem p. adwokata Geisslera.

Kraków, dnia 7. grudnia 1869.

(3141) **Edykt.** (2)

Nr. 9490. Ze strony Przemyskiego sądu obwodowego zawzywa się w bitwie pod Skalic w roku 1866 ciężko rannego Mikołaja Romaniszyn, szeregowca z pułku liniowego Arcyksięcia Salwatora Nr. 77, który od tego czasu zaginął, z tym dołożeniem, iż sąd w razie, gdyby w przeciągu roku się nie jawił, lub w inny sposób wiadomości o życiu swoim nie dał, do uznania onego za zmarłego przystąpi.

Przemyśl, dnia 24. listopada 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.